

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια

‘Ηχος β'

‘Οτε, ἐκ τοῦ ἔγλου σὲ νεκρὸν

‘Οτε, ἐν τῷ μνήματι σαντόν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς, προσευχὴ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια, τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κράζουσαι. Δόξα, τῷ ἐνδυναμούντι σε Ἀντώνιε.
(Δίς)

Ἄλλος, ἀνεδείχθης Ἡλιοῦ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ώς Ἐλισαῖον σοφέ, οἵς πὲρ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπες, ἀρπαγεὶς ως ἐν ἄρματι, αἱθέριος Πάτερ, ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νὺν συναγάλλη αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμάκαρ, τῶν ἐπιτελουντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ὥσπερ, ὁ θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφω νοητῷ ὑπεισῆλθες, θεωριῶν ἀληθῶς, αὗθις δὲ κατώπτευσας, ὃν πὲρ ἐπόθεις τρανῶς, δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τὴν αἴγλην ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίου μονάς, ὅθεν συνελθόντες θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν. Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... ‘Ηχος β'

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν, πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὥσει κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λοικῶν προβάτων, ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

‘Ηχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

‘Ωφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τὴ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

‘Ηρθης ως Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τὴ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα... Καὶ νύν...

Θεοτοκίον ὅμοιον

‘Ανω σὲ οἱ χοροί, Θεοτόκε Παρθένε, ύμνοῦσι σὺν τοὶς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Απολυτίκιον ‘Ηχος δ'

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοὶς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταὶς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ

Άντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστίριξας εὐχαίς σου, διὸ πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυτις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστῶμεν Στίχους ζ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ' Ο ἔξ ύψιστου κληθεὶς

Ο φωτισθεὶς ταὶς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σὲ ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν,
αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἷματος, καὶ ἔξω
κόσμου γεγένησαι, πολλὴ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχία τούτῳ ἐνούμενος, ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν
ἔκειθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Αστήρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. (Δίς)

Ο τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τὴ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ
ἔνεδραν, αὐτῶν τοὶς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταὶς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος,
τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσούντων
ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ιατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. (Δίς)

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὑρῶν, Χριστὸς τῶν θείων
ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοὶ ἔξήστραψεν, ἐντεῦθεν ἱάσεων, ἀφθονος ὥφθης
πηγή, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν, τὰς ψυχικὰς δὲ
διαθέσεις ὄρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος,
τῆς ἐγκρατείας, ἡκριβωμένη στάθμῃ Ἀντώνιε, συνῶν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ τὴν ἀσίγητον δοξολογίαν
μακάριε, σὺν τοὶς Ἀγγέλοις, καὶ τοὶς Όσιοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελουντάς σου,
τὴν Ιερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Συκεώτου

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς
τὸ καθ' ὄμοιώσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας, ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον,
καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι, ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης
ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος, καὶ νὺν ἐν
οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχανῶν
ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ
Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προϊῆθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει
Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν
δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ανάγνωσμα (Κέφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὅλιγα
παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὁτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους
έσαντον. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο

αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὅψιστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὄπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὗστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Άκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὄτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὅψιστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὗ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενούμενος ἡγαπήθη, καὶ μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ὁρμασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστὴ γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐσπεύσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος β'

Τοῦ Στουδίου

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλῦμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοὶς πάσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου, εὐσεβείας γάρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, Ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοί. Χαίροις τῆς Ἔφας ἀστήρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ο αὐτὸς

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, καὶ τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν, πεφυτευμένος γάρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὥσει κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ο αὐτὸς

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τούς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων, νὺν δὲ τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὕχος γ' Ἀνατολίου

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὕψυχον διατριβήν, ὡς ἐν ἀϋλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας, τοὶς ἐρημοτέροις γάρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονῶς, συναυλίζη Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Οσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος, ὅθεν πάσιν ἐβόας. Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὔρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, οὓς ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

„Ἡχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος, παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμᾶς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν, τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν, ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἄπαντας, θείαν, διὰ τοὺς ἀθετοῦντας τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στῦλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοὶς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὄρώντων προηγούμενος. Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ρήξας θάλασσαν, τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὸν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἀγγελικαὶς ὄμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε, τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἐσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε, ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Συκεώτου

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἴ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου, μεθ' ὃν πρέσβευε τῷ Κύριῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίκιον Ἡχος δ'

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοὶς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστὴ εὐθείαις ταὶς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαίς σου, διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθω Χριστοῦ, τὰ γεώδη μμισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὁσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὕρεσι, τοῦ γνωστικοῦ γάρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ώς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας, ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθω, τὴν Ἅγιαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοί, καὶ γάρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὅμνοις τιμῆσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἔγκρατείας καὶ στερράς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις, καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆ ναὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἦν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, Ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυΐδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποίς, Βατὸν καὶ Στάμνον καὶ Τάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ θρόνον, μέγα Ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυνέλεον

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπῶν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὅμων ἀναλαβῶν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἅγιου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος, ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγέρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθω, τὴν ἄγιαν μνήμην σου.

**Δόξα... Ἡχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Τῷ φωτὶ λαμπομενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ώς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαίς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτω ψυχὴν προσιόντας σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνή, Ἅγνη Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ώς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Άγιο Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι
ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Άγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλ. Ὁσιακὸν
Μετὰ τὸν Ν'

Δόξα... Ταὶς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν... Ταὶς τῆς Θεοτόκου...

Ίδιόμελον Ἡχος πλ. β'

«Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὃν ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Αγγέλων ἔφθασας τὰ
τάγματα, ὃν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξῆλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταὶς ψυχαὶς
ἡμῶν.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ζ' καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς η', οὐ δὲ Ἀκροστιχίς.

Ἄντωνιον τὸν θεῖον εὐφη μεῖν θέμις.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'

«Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ
διελοῦσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰώνιου σαφῶς, καὶ τριλαμποὺς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ
φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβων ταύτην, ἀκινδύνως ὕδευσας, νόμῳ
καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τὴν τρισηλίω λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ
τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείω πυρακτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Ως Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενὴ Λόγον, τὸν Πατρὶ^ν
συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ
Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὧσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ
πεζοποντοποιοῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γὴν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με
Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἄγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Νενευρωμένω λογισμῷ, καὶ σταθηρὰ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν
φαιδράν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ίμάτιον.

Ίσχυροτάταις προσβολαίς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως, τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ο θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἔξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τὴν τῆς ζωῆς ἐνεργεία, τῆς ἐκ σου φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἔξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ κόσμῳ σου.

Καταβασία

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἢν ἐκτήσω, τῷ τιμώ σου αἴματι.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν Σταυρόντού Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐντῷ κόσμῳ θεόσιφε, ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ίάσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ώς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ώς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας μὲ δόντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας μὲ ρύσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

Ωδὴ δ'

«Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω. Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θεία χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτη, τοὶς Πιστῶς μελω δοῦσι. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Όλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνω, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ώς καθαρὸς ἀξιούμενος, τῆς γῆς καὶ τῶν γηῶν, ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὑρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχήν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας, παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη Πανόλβιε.

Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκ σου, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὁ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἵσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τὴ Τεκούσῃ, γενόμενον ὄμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοὶς ὑμνούσι σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλιοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἱ νέσεως.

Ωδὴ ε'

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Ἐνοικούντα σοὶ ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὥρᾶν κατηξίωσαι.

Ἴαμάτων σοὶ χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἔξουσίαν Σοφέ, τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκῶς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τὴ προστασία σου περιφρουρούμενοι, δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι τὴ σὴ θεία σὲ μακαρίζομεν, σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία

Ως εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡς τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἴδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ωδὴ ζ'

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν, χείρα μοὶ ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορὰς ἀνάγαγε».

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἀναλαβῶν θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Ἐχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον

Ὑψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τὴ θεία, καὶ Πατρὸς ἐν ίσοτητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία

Ἐβόησέ σοί, ἵδων ὁ Πρέσβυς, τοὶς ὀφθαλμοὶς τὸ σωτήριον, ὁ λαοὶς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοὺς βιωτικὸὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε, σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Άντωνιε.

Ο Οἶκος

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης Ὁπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε Άντωνιε, καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ Ὄμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας, ἦν μοὶ πέμψον ὑμεῖν σὲ μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Άντωνιε.

Συναξάριον

Τὴ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Άντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

- Ἐχει τὶ μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
- Ἐξαρχον Άντωνιον Ἀσκητῶν ἔχων.
- Ἐβδομάτη δεκάτη Άντωνιον ἐνθεν ἔειραν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Άντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχοι

- Άντωνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,

- Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ Ὄσιος Ἀχιλλὰς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὄπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις,
- Πόνοις Ἀχιλλὰς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πὺρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένω ποδί, ώς ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ώς ἐκ λειμῶνος, τοὶς πόθῳ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτην κραυγάζοντα. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν. ἀνευφημήσωμεν, δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ώς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος, ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νὺν μακαρίζομεν.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παίδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω, ἀκηράτω, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η'

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς κτησάμενος, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ γῆς ως Ἀγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴκετηρίαις Ὄσιε, δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὑψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγῶν, ἐλευθερωθεὶς δέ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, θεόφρον δναμέλπεις, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνὴ πολιτεία, βιώντος. Τὸν Δεσπότην, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θεογεννῆτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαὶς ἀποσμήχουσα, ταὶς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοὶς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ρείθροις, πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τὴ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Θ'

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὥφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἐερτὴ παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε πλήρης χαράς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἅγιου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ, καὶ νῦν σὲ κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσῃ ἵκετεύων τὸν Λυτρωτήν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοὶς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν Ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἴσαγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἴσαγγελον εὗρες φαιδρότητα, τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἵς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὧδινων τῶν μητρικῶν, διὸ σὲ Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Θεοτόκε ἡ ἑλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἑλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιὰ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄγιον Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκούτισθητε

Καινὴν ὄδον καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβῶν θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἔως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὕδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἑρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἐτερον Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἴα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἐτερον ὅμοιον

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοὶς πάσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ασκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψει συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταὶς τρικυμίαις, στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ίστῷμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ' Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὄσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὅμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατὰν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἑρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ω παμμακάριστε, Ασκητῶν τὸ καύγημα, διὸ Χριστόν, ἀπαυστως ἵκετευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὄσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὄσιε, ταὶς δὲ εὐχαίς σου, ταύτας ἡδάφισας. Ω καρτερόψυχε, τῆς ἑρήμου πρώταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σὲ γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ασκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε, γεγηθῶς γὰρ ὕδευσας, ἐν ἑρήμοις σαφέστατα, καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός, ὅθεν σοὶ πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν. Ω

παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτή, ἀπαύστως ἵκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τὴ ἀκορέστω στοργή, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλῖνας ἅπαντας, καὶ μόνος τούτῳ, μόνω ὥμιλησας, νοῦ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος, ὃς καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Ἀνατολίου

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταὶς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. Άλλὰ πρέσβευε θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτήρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Απόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ωδὴ γ' καὶ ζ'.